

Λιλιπούτεια δέντρα

Ο Πίτερ Γουόρεν, ένας ρέκτης του μπονσαί, μας ξεναγεί στον κόσμο της ιαπωνικής τέχνης. ΑΠΟ ΤΗ *Μαριλένα Αστραπέλλου*

Το μπονσαί μπορεί να μην κοστίζει τίποτε, αλλά και μια περιουσία, ανάλογα με το δέντρο που επιλέγεις να επιμεληθείς και τη βαθμίδα δεξιοτεχνίας στην οποία βρίσκεσαι. «Ο πρώτος πίνακας που αγοράζεις δεν είναι ποτέ ένας Πικάσο», όπως λέει ο Θεόφιλος Κυρατσούλης, οργανωτικός γραμματέας του διοικητικού συμβουλίου του ελληνικού συλλόγου. Περισσότερες πληροφορίες στο hellenichbonsaichub.gr

Κάποτε ήταν ένας τρόπος να περνούν τον χρόνο τους κινέζοι και ιάπωνες αριστοκράτες με στόχο να φέρουν κοντά τους τη φύση. Σήμερα, η καθημερινή, έστω ολιγόλεπτη, φροντίδα του μπονσαί (που σημαίνει δέντρο σε δοχείο) είναι ένας ευχάριστος τρόπος να απομακρυνθείς από τις έγνοιες της καθημερινής ζωής. Δεν απαιτούνται εξάλλου πολλά, μόνο «ηλιοφάνεια και ένα μπαλκόνι». Να πώς μπορεί να μπει κανείς στον κόσμο του μπονσαί και να σχηματιστεί ένα δέντρο σύμφωνα με τον Πίτερ Γουόρεν, έναν από τους «γκουρού» του είδους στην Ευρώπη αλλά και τη Δύση γενικότερα, ο οποίος έχει εκπαιδευτεί με τον παραδοσιακό ιαπωνικό τρόπο. Το μπονσαί είναι «hot» – θυμηθείτε και τον Αντόνιο Μπαντέρας να περιποιείται το δεντράκι του στην ταινία «Το δέρμα που κατοικώ» του Αλμοδόβαρ. Είναι ανερχόμενο ακόμη και στην

Ελλάδα, όπου από το 2011 έχει συσταθεί λέσχη για αυτή την τόσο ιδιόμορφη τέχνη καλλιέργειας δέντρων σε δοχείο. Η εκκολαπτόμενη κοινότητα με τα περίπου 70 μέλη απ' όλη την Ελλάδα οργανώνεται και διοργανώνει events και workshops. Σε αυτό το πλαίσιο βρέθηκε και ο Γουόρεν στην Ελλάδα για να δώσει τις συμβουλές του και να προσαρμόσει τη διδασκαλία του πάνω σε τοπικά δέντρα όπως η ελιά. Γιατί στο μπονσαί όλα σχεδόν τα δέντρα είναι καλοδεχούμενα. «Μεγαλώνει το δέντρο και το κόβεις από λίγο. Επιδιώκεις να δημιουργήσεις. Το ιδανικό μπονσαί έχει νιζάν με τη σωστή ισορροπία ανάμεσα στις γραμμές του δέντρου και στον χώρο που το περιβάλλει. Όπως συμβαίνει με τη γλυπτική».

Δεν χρειάζεται όμως να είσαι καλλιτέχνης για να ξεκινήσεις, τουλάχιστον όχι μόνο. «Ο οποιοσδήποτε

μπορεί να το κάνει» λέει ο Γουόρεν. «Η αλήθεια βέβαια είναι ότι χρειάζεται υπομονή, προγραμματισμός, παρατηρητικότητα, ενσυναίσθηση για τον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί η φύση, να βλέπεις ένα φυτό και να καταλαβαίνεις τι χρειάζεται. Να αντιμετωπίζεις το δέντρο ως αυτό που είναι: ένας ζωντανός οργανισμός. Το κοπάς κάθε μέρα για να δεις τι χρειάζεται. Λίγο πότισμα, λίγο κόψιμο. Σημαντικό είναι να έχεις καλλιτεχνικό μάτι, να μπορείς να διακρίνεις ποιες είναι οι πιο όμορφες γραμμές στο δέντρο, πώς να το κάνεις πιο ελκυστικό». Αν χρειαζόταν να κατηγοριοποιήσουμε τους ανθρώπους που το προτιμούν, θα λέγαμε ότι διακρίνονται από την υπομονή και την επιμονή στη λεπτομέρεια. «Οδοντίατροι, λογιστές, χειρουργοί», όπως θα πει ο Γουόρεν. Απαραίτητη προϋπόθεση, να είναι φιλότεχνος με την ευρύτερη, όπως αποδεικνύεται, έννοια. ●